

۸۷/۱/۱، ۹۹۸۱

۸۷/۱/۱۴

دانشگاه رازی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه الهیات و معارف اسلامی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته الهیات

گرایش

علوم قرآن و حدیث

عنوان پایان نامه

بررسی مضامین قرآنی در دعای ابو حمزه ثمالی، دعای کمیل و مناجات شعبانیه

استاد راهنما:

دکتر مهرداد صفر زاده

۱۳۸۷ / ۷ / ۱۱

استاد مشاور:

دکتر مجتبی بیگلری

نگارش: مهناز عزیزی

اسفند ماه ۱۳۸۶

۸۷/۱/۱۴

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتكارات و
نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه رازی است.

دانشگاه رازی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه الهیات و معارف اسلامی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته‌ی الهیات

گرایش علوم قرآن و حدیث

نام دانشجو : مهناز عزیزی

تحت عنوان

بورسی مضامین قرآنی در دعای ابو حمزه ثمالی، دعای کمیل و مناجات شعبانیه

۱۳۸۶ / ۱۲ / ۱۵

در تاریخ ۱۳۸۶ / ۱۲ / ۱۵ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه بسیار خوب به تصویب نهایی رسید.

امضاء

با مرتبه‌ی علمی

دکتر مهرداد صفرزاده

۱- استاد راهنمای

امضاء

با مرتبه‌ی علمی

دکتر مجتبی بیگلری

۲- استاد مشاور

امضاء

با مرتبه‌ی علمی

دکتر عادل نادر علی

۳- استاد داور داخل گروه

امضاء

با مرتبه‌ی علمی

دکتر خلیل الله احمدوند

۴- استاد داور خارج از گروه

سپاسگزاری:

با ادای احترام به تمامی کسانی که سهمی در آموختنم داشته اند . و با قدردانی و سپاس فراوان از استاد بزرگوار ، جناب دکتر مهرداد صفر زاده و جناب دکتر مجتبی بیگلری که راهنمای این جانب در تدوین این پایان نامه بودند . و امتنان ویژه از جناب دکتر عادل نادر علی که توشه های بسیار از محضر درسش به یادگار دارم . و هم چنین ابراز حق شناسی به پدرم برای زحماتش ، و به روح مادرم که او ج نشاطش در بالندگی فرزندانش در مسیر علم و دانش بود . و سپاس از همسر بزرگوار و فرزندانم که صبورانه در این دوران، تحمل و یاریم کردند .

تقدیم اثر:

برگ سبزی هدیه به آستان نگین درفشان عالم وجود،
امیر مؤمنان علی بن ابیطالب علیه السلام، که زمزمه‌ی
مناقبات هایش در تمامی دوران‌ها، مشاهیان عارفان
را می‌نوازد و امتداد سلاله‌ی پاکش نوید ظهور حقیقت
و عدالت را به جهان هستی هدیه گرده است.

چکیده

با توجه به اهتمام معمومین علیهم السلام به دعا و مناجات ، ادعیه‌ی فراوانی با الفاظ زیبا و مفاهیم عالی از آنان به یادگار مانده است که هر کدام جایگاه خاص و ویژه‌ای در بین اهل ذکر و مناجات دارند و میان آن‌ها، دعای ابو حمزه‌ی ثمالی ، دعای کمیل و مناجات شعبانیه ، در مراتبی عالی اند که بررسی مضامین قرآنی مندرج در آن‌ها ، موضوع این پژوهش است .

برای نیل به این منتظر دو شیوه قابل اجرا بود ؛ یکی بررسی مفاهیم قرآنی در هر کدام از این ادعیه‌به صورت مجزا، و دیگری بیان این مفاهیم در آن‌ها به صورت مشترک . و از آن جایی که در شیوه‌ی اخیر، هم امکان تطبیق معانی مشترک این سه دعا بود و هم از تکرار مطالب جلوگیری می‌شد ، لذا شیوه‌ی دوم انتخاب شد ، و در این راه سعی شد که هیچ یک از فراز‌های این ادعیه مورد غفلت واقع نشود و همه‌ی آن‌ها بررسی شود. هر چند گاهی یک فراز در بخشی مورد بررسی قرار گرفته است که در بخش دیگر هم قابل بررسی بود؛ و این به دلیل مفاهیم متعددی است که غالباً در یک فراز وجود دارد و در این رابطه هر فراز از دعا، در جایی که ارتباط معنایی بیشتری دارد مطرح، و نیز مواردی در چند جا مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به گستردگی مضامین قرآنی ، که بررسی همه‌ی آنها چندین برابر حجم یک پایان نامه می‌شد ، در ضمن انجام کار، موضوع به اصول دین مشترک بین همه‌ی مسلمانان، یعنی توحید، نبوت و معاد ، محدود، و از تدوین نتایج به دست آمده از موضوعات دیگر، در این پژوهش خودداری شد .

با توجه به بررسی صورت گرفته دریافتیم که این ادعیه حاوی بسیاری از مضامین قرآنی است که گاهی به صورت آوردن تمام یک آیه یا بخشی از آن و یا مفهوم آن با الفاظ و عبارات دیگر است و در موارد فراوانی داعی با توجه به آیه‌ای، درخواست متناسب با آن را مطرح می‌کند. می‌توان نتیجه گرفت که این ادعیه انعکاسی از آیات روح بخش قرآن کریم است و توجه و اهتمام انسان به مطالعه و تعمق در آن‌ها ، در کنار تلاوت و تفکر در آیات الهی ، می‌تواند وی را در مخاطبی و گفتگوی دو سویه با خداوند و فهم هرچه بیشتر کلام خداوند به توفیقات بزرگی بررساند .

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

پیشگفتار

۲ فصل اول : کلیات

بخش اول : دعا و مناجات

۳ ۱- دعا و مناجات در اسلام

۴ ۲- ادعیه مؤثرة

۴ ۳- معنای دعا

۵ ۴- واژگان مرتبط با دعا

۵ ۴-۱- سؤال

۵ ۴-۲- ندا

۶ ۴-۳- مناجات

۷ ۵-۱- دعا در قرآن

۷ ۵-۱-۱- دعای خداوند

۸ ۵-۱-۲- دعای بندگان

۸ ۵-۱-۳- دعای سایر موجودات

۹ ۶- نمونه هایی از دعای پیامبران (ع) در قرآن

۱۲ ۷-۱- نمونه ای زیبا از دعا و مناجات در قرآن

بخش دوم: تحقیق در ادعیه

۱۳ ۲-۱- سیر تألیف کتب مربوط به ادعیه

۱۵ ۱-۲-۱- کتب تالیف شده درباره ای ادعیه

بخش سوم : ادعیه منتخب

۱۷ ۱-۳- آشنایی با ادعیه ای منتخب

۱۷ ۱-۳-۱- دعای ابو حمزه ثمالي

۱۸ ۱-۳-۱-۱- راوی دعای ابو حمزه ثمالي

۱۹ ۱-۳-۱-۲- شروح دعای ابو حمزه ثمالي

۱۹ ۱-۳-۱-۲- دعای کمیل

۱۹ ۱-۳-۱-۲-۱- راوی دعای کمیل

۲۱ ۱-۳-۱-۲-۲- شروح دعای کمیل

۲۲ ۱-۳-۱-۳- مناجات شعبانیه

۲۲ ۱-۳-۱-۳-۱- راوی مناجات شعبانیه

۲۴ ۱-۳-۱-۲- شروح مناجات شعبانیه

فصل دوم: مفاهیم و الفاظ مشترک قرآن و ادعیه ابو حمزه ثمالی، کمیل و مناجات شعبانیه
بخش اول: مفاهیم و الفاظ مرتبط با توحید و اسماء و صفات خداوند

۱-۱-۲	اسماء حسنی
۲-۱-۲	اسماء و صفات الهی مشترک در قرآن و ادعیه منتخب
۱-۲-۱-۲	الله
۲-۲-۱-۲	الله
۳-۲-۱-۲	احد (واحد)
۴-۲-۱-۲	اکرم (کریم)
۵-۲-۱-۲	کرم الهی و عفو بندگان
۶-۲-۱-۲	ارحم الراحمین (رحیم - ذو الرحمة)
۷-۲-۱-۲	رحمت واسعه‌ی الهی
۸-۲-۱-۲	جز به رحمت خدا امیدی نیست
۹-۲-۱-۲	انتشار رحمت الهی
۱۰-۲-۱-۲	بهشت جلوه‌ای از رحمت الهی
۱۱-۲-۱-۲	دو بهره از رحمت (کفلین)
۱۲-۲-۱-۲	افاضه‌ی رحمت به خواست خداست
۱۳-۲-۱-۲	درخواست رحمت
۱۴-۲-۱-۲	امیدواری به رحمت خداوند
۱۵-۲-۱-۲	یأس از رحمت خداوند
۱۶-۲-۱-۲	خداؤند رحمت را بر خود واجب فرموده است
۱۷-۲-۱-۲	اهل رحمت چه کسانی هستند؟
۱۸-۲-۱-۲	احکم الحاکمین (خیر الحاکمین)
۱۹-۲-۱-۲	اهل التقوی - اهل المغفره
۲۰-۲-۱-۲	ابقی
۲۱-۲-۱-۲	بر
۲۲-۲-۱-۲	بصیر
۲۳-۲-۱-۲	توّاب (قابل التوب)
۲۴-۲-۱-۲	جبار
۲۵-۲-۱-۲	جامع
۲۶-۲-۱-۲	حليم
۲۷-۲-۱-۲	حق
۲۸-۲-۱-۲	حمد
۲۹-۲-۱-۲	تحمید و تسبیح

۵۴	حفیظ(حافظ)	۱۷-۲-۱-۲
۵۵	خالق (احسن الخالقين)	۱۸-۲-۱-۲
۵۶	خیر	۱۹-۲-۱-۲
۵۶	خیر الماكرين	۲۰-۲-۱-۲
۵۷	خیر المنزلين	۲۱-۲-۱-۲
۵۸	ذو الفضل	۲۲-۲-۱-۲
۵۹	ذو انتقام	۲۳-۲-۱-۲
۶۰	ذو الجلال و الاكرام	۲۴-۲-۱-۲
۶۰	رؤف	۲۵-۲-۱-۲
۶۱	رب	۲۶-۲-۱-۲
۶۲	روبیت ، آفرینش و بروش	۱-۲۶-۲-۱-۲
۶۳	روبیت و دعا و درخواست	۲-۲۶-۲-۱-۲
۶۴	رزاق	۲۷-۲-۱-۲
۶۵	اقسام روزی	۱-۲۷-۲-۱-۲
۶۶	رفیع الدرجات	۲۸-۲-۱-۲
۶۷	رقیب	۲۹-۲-۱-۲
۶۷	سمیع	۳۰-۲-۱-۲
۶۸	شهید	۳۱-۲-۱-۲
۶۹	شدید العقاب (سریع العقاب)	۳۲-۲-۱-۲
۷۰	علیم (علام الغیوب)	۳۳-۲-۱-۲
۷۰	عفو	۳۴-۲-۱-۲
۷۱	عفوکننده ای بسیاری از گناهان	۱-۳۴-۲-۱-۲
۷۲	علی (اعلی - متعال)	۳۵-۲-۱-۲
۷۲	عظمت خداوند	۳۶-۲-۱-۲
۷۳	عزیز	۳۷-۲-۱-۲
۷۳	عزت خداوند	۱-۳۷-۲-۱-۲
۷۴	عزت و هدایت	۲-۳۷-۲-۱-۲
۷۵	سوگند به عزت الهی	۳-۳۷-۲-۱-۲
۷۶	غنى	۳۸-۲-۱-۲
۷۶	بی نیازی خداوند از بندگان	۱-۳۸-۲-۱-۲
۷۷	فقر انسان	۲-۳۸-۲-۱-۲
۷۹	غافر الذنب	۳۹-۲-۱-۲
۷۹	غفور	۴۰-۲-۱-۲

۷۹	غفار الذنوب	-۴۱-۲-۱-۲
۷۹	غفار	-۴۲-۲-۱-۲
۸۱	طلب آمرزش برای خود و دیگران	-۴۲-۲-۱-۲
۸۲	عدم غفران موجب زیان کاری	-۴۲-۲-۱-۲
۸۲	قریب	-۴۳-۲-۱-۲
۸۴	تقرب به خداوند	-۴۳-۲-۱-۲
۸۵	ذکر خدا و تقرب به او	-۴۳-۲-۱-۲
۸۵	دوم بر ذکر خداوند	-۴۳-۲-۱-۲
۸۷	قوی (دو القوہ)	-۴۴-۲-۱-۲
۸۸	ضعف انسان	-۴۴-۲-۱-۲
۸۹	قدوس	-۴۵-۲-۱-۲
۸۹	قهار (قاهر)	-۴۶-۲-۱-۲
۹۰	قادر	-۴۷-۲-۱-۲
۹۰	قدرت الهی در همه‌ی کائنات جاریست	-۴۷-۲-۱-۲
۹۰	همه‌ی مقدرات عالم در تقدیر قدرت اوست	-۴۷-۲-۱-۲
۹۱	کسی از دایره‌ی قدرت الهی نمی‌تواند خارج شود	-۴۷-۲-۱-۲
۹۲	کافی	-۴۸-۲-۱-۲
۹۳	مالک (ملک)	-۴۹-۲-۱-۲
۹۴	مبید (معید)	-۵۰-۲-۱-۲
۹۴	مجیب	-۵۱-۲-۱-۲
۹۵	مجید	-۵۲-۲-۱-۲
۹۶	محیط	-۵۳-۲-۱-۲
۹۶	مستعان	-۵۴-۲-۱-۲
۹۷	نصیر (خیر الناصرين)	-۵۵-۲-۱-۲
۹۷	نور	-۵۶-۲-۱-۲
۹۹	نور پروردگار و هدایت	-۵۶-۲-۱-۲
۱۰۰	افاضه‌ی نور از خداوند	-۵۶-۲-۱-۲
۱۰۰	نور خداوند روشی هر چیزی است	-۵۶-۲-۱-۲
۱۰۱	وهاب	-۵۷-۲-۱-۲
۱۰۲	ولی (مولی)	-۵۸-۲-۱-۲
۱۰۳	تنها مولای مؤمنان خداوند است	-۵۸-۲-۱-۲
۱۰۳	وکیل	-۵۹-۲-۱-۲
۱۰۴	هادی	-۶۰-۲-۱-۲

۱۰۵.....	۱-۲-۶۰-۱- خواری در محرومیت از هدایت
۱۰۶.....	۲-۶۰-۲- هدایت به خواست خداوند است
بخش دوم : مفاهیم و الفاظ مرتبط با نبوت	
۱۰۷.....	۱-۲-۲- صلوات بر پیامبر (ص)
۱۰۹.....	۲-۲-۲- تسلی ب محبت پیامبر (ص)
۱۱۰.....	۳-۲-۲- آمی بودن رسول خدا (ص).
۱۱۰.....	۴-۲-۲- اطاعت از خدا و رسول (ص)
۱۱۱.....	۵-۲-۲- مردن بر آیین رسول (ص)
۱۱۲.....	۶-۲-۲- ملأ رسول خدا (ص)
۱۱۲.....	۷-۲-۲- اشتیاق پیامبر(ص) برای سعادت انسان ها
۱۱۳.....	۸-۲-۲- زیارت حج و مرقد نبی (ص)
۱۱۵.....	۹-۲-۲- درخواست الحاق به پیامبر (ص) و صالحان
۱۱۵.....	۱-۹-۲-۲- صالحان چه کسانی هستند؟
بخش سوم : مفاهیم و الفاظ مرتبط با معاد	
۱۱۸.....	۱-۳-۲- یاد مرگ و آمادگی برای آن
۱۱۸.....	۱-۱-۳-۲- اقرار به گناهان وعدن خواستن
۱۲۱.....	۲-۱-۳-۲- وعید مجازات و عقوبت
۱۲۱.....	۳-۱-۳-۲- اتلاف عمر در آرزو های باطل و غفلت
۱۲۲.....	۴-۱-۳-۲- نالمیدی از آخرت
۱۲۳.....	۵-۱-۳-۲- عمل صالح بهترین توشه و زاد راه
۱۲۳.....	۶-۱-۳-۲- قطعی بودن مرگ انسان
۱۲۴.....	۷-۱-۳-۲- مصیر و بازگشت
۱۲۶.....	۲-۳-۲- استیفای نفس (خروج نفس)
۱۲۷.....	۳-۳-۲- قیامت و خروج از قبور
۱۲۷.....	۱-۳-۳-۲- بار گناهان بر پشت انسان
۱۲۸.....	۲-۳-۳-۲- خداوند هر که را بخواهد می بخشد یا عذاب می کند
۱۲۹.....	۴-۳-۲- نشور
۱۳۰.....	۱-۴-۳-۲- هر کس به خود مشغول است
۱۳۰.....	۲-۴-۳-۲- گروه های مختلف مردم
۱۳۱.....	۳-۴-۳-۲- روز حکم کردن خداوند
۱۳۲.....	۴-۴-۳-۲- جز نزد خداوند پناهگاهی نیست
۱۳۳.....	۵-۴-۳-۲- روز آشکار شدن پنهان ها
۱۳۳.....	۶-۴-۳-۲- گواهان و شاهدان

۱۳۵	سوال از انسان.....	۷-۴-۳-۲
۱۳۵	- ناتوانی از پاسخگویی.....	۱-۷-۴-۳-۲
۱۳۶	- مؤمنان و کافران یکسان نیستند.....	۸-۴-۳-۲
۱۳۶	- زنجیر های قهر خداوند.....	۹-۴-۳-۲
۱۳۷	- سفید رویی یا سیاه رویی.....	۱۰-۴-۳-۲
۱۳۷	- آن چه نزد خداست	۵-۳-۲
۱۳۹	- بهشت و اهل آن.....	۶-۳-۲
۱۴۰	- حور العین.....	۶-۳-۲
۱۴۰	- دوزخ واهل آن.....	۷-۳-۲
۱۴۱	- آتش جهنم	۱-۷-۳-۲
۱۴۱	- هلاکت و عذاب الیم	۲-۷-۳-۲
۱۴۲	- نجات از آتش	۳-۷-۳-۲
۱۴۳	- تسلط آتش بر چهره ها	۴-۷-۳-۲
۱۴۴	- عدم تخفیف عذاب جهنم.....	۵-۷-۳-۲
۱۴۴	- طولانی بودن عذاب آخرت	۶-۷-۳-۲
۱۴۵	- آسمان ها و زمین هم تاب عذاب آخرت را ندارند	۷-۷-۳-۲
۱۴۵	- فریاد دوزخیان.....	۸-۷-۳-۲
۱۴۶	- مأموران دوزخ.....	۹-۷-۳-۲
۱۴۷	- وعده ای خداوند به پر کردن دوزخ از معاندان.....	۱۰-۷-۳-۲
۱۴۹	نتیجه گیری.....	
۱۵۰	فهرست منابع.....	

دعا، صمیمی ترین شیوه ارتباط بندگان با خداوند است که از رهگذر آن هر کس به فراخور وجود خود با معبد خویش، رازو نیاز می کند. یکی برآورده شدن نیازهای دنیوی را می طلبد، دیگری شرمنده از سیاهی نامه‌ی عمل خویش است و بخشايش الهی را درخواست می کند، بنده‌ای دیگر که گام در راه پرشیب و فراز سلوک معنوی نهاده و شراب معنا، پیمانه‌ی جانش را لبالب ساخته است توشه‌ای افزون تر طلب می کند؛ درمرتبه‌ای بس فراتر از آن، اولیای الهی که بنا به ضرورت، از غرقه شدن در دریای عشق و تماشای جلوه جمال و جلال حق، ساعاتی محروم مانده‌اند، عذر تقصیر می آورند و توفیق جبران گذشته را از دوست انتظار می برند.

باری در این سوی دعا بندگانی با هزاران خواسته با اشک و آه، یکسره جویای خواسته خودند، در سوی دیگر آن وجودی که خداوندگاری زیینده اوست و خود را بیش از هر صفتی به صفات رحمان و رحیم موصوف کرده، و در نخستین آیات کتابش خود را کریم دانسته.^۱ خدایی که از راز درون بندگانش بهتر از خود آنان آگاه است و از میزان صدق نیازهایشان، حتی اگر بر زبان جاری نکنند، باخبر است. اوآن چنان به بندگانش نزدیک است که درپاسخ پرسش آنان حتی به پیامبرش اجازه وساطت در پاسخگویی را نمی دهد، و چنان بردار است که از اصرار فرون از حد بندگانش رنجور نمی شود.^۲

تجلى زیبای این گفت و گوی با پروردگار در ادعیه به جا مانده از مضمومین علیهم السلام به خوبی مشهود است و تمامی فرازهای آن ها درس هایی از ادب و روش دعا و مناجات با خداوند، و در بر گیرنده‌ی معارف و تعالیمی است که خداوند با نزول آیات خویش، بندگان مشتاق را از آن ها بهره مند فرموده و یافتن وجهه تشابه مضمونی سه دعا از میان این ادعیه، با قرآن کریم، انگیزه‌ی تهیه و تدوین این پایان نامه است.

در ابتدای امر که به موضوع برسی مضمومین قرآنی در سه دعای ابو حمزه ثمالی، دعای کمیل و مناجات شعبانیه پرداخته شد به نظر رسید که می توان این مضمومین را در قالب یک پایان نامه ارائه داد اما در ادامه‌ی کار معلوم شد که پرداختن به همه‌ی آن ها قطعاً چند برابر حجم یک پایان نامه می شد. لذا تصمیم بر آن شد که از میان همه‌ی موضوعات، به اصول دین پرداخته شود و با این اندیشه، مطالب در دو فصل تدوین شد:

فصل اول به کلیات اختصاص یافت که در آن در به دعا و معانی مترادف آن و نمونه هایی از ادعیه‌ی قرآنی و مطالبی در باره‌ی سیر تدوین کتب ادعیه و معرفی اجمالی ادعیه‌ی انتخاب شده پرداخته شده است. در این فصل سعی شد از آوردن مطالب تکراری که در اغلب کتب مربوط به دعا آمده است خودداری شود.

فصل دوم در سه بخش، تدوین شد:

بخش اول به اصل و اساس همه‌ی معارف الهی یعنی توحید اختصاص یافت و به موضوعات مرتبط با آن یعنی اسماء و صفات الهی و توحید و شرک پرداخته شد و بارزترین اسماء و صفات که بین قرآن کریم و این ادعیه مشترک بود مطرح شد.

بخش دوم به نبوت و مطالبی که به رسالت نبی اکرم (ص) و وجود مبارک ایشان ارتباط دارد، می پردازد.

بخش سوم به مطالب مرتبط با مرگ و معاد و سرنوشت انسان ها در عالم دیگر اشاره می کند.

درپایان عذر تقصیر به آستان پروردگار و رسول رحمتش و اهل بیت پاک و مطهرش (سلام و درود خداوند بر روان های پاکشان) عرضه می دارم و امیدوارم کاستی های فراوان، و عدم ارائه‌ی حق مطلب (که به حق کاری بس دشوار و خارج از بضاعت این جانب است) را با گوشه‌ی چشم عنایت، و نظر خطایپوش خویش بخشنایند و

۱- اَقْرَا وَرِئَكَ الْأَكْرَمُ (علق: ۳) بخوان، و پروردگار تو کریم ترین [کریمان] است.

۲- یامن لا يُبِرِّمُهُ إِلَحَاجُ الْمُلْحِينُ . فقره ۹۹ دعای جوشن کبیر.

توفیق طی طریق شناخت و معرفت ثقلین را به همگان عنایت فرمایند . و من الله التوفیق و علیه التکلام .

فصل اول

کلیات

فصل اول : کلیات

موضوع دعا و ابعاد و آثار وسایر موضوعات مربوط به آن بسیار وسیع است ، و از آن جا که هدف اصلی این پژوهش ، بیان تأثیر لفظی و معنایی قرآن بر سه دعای مورد اشاره در عنوان است ، پرداختن به موضوع دعا از تمام جهات ، باعث اطاله‌ی کلام خواهد شد . لذا از آوردن مطالبی که می‌توان گفت در اکثر کتب مربوط به دعا ، تکرار شده است حتی المقدور اجتناب می‌شود . در این فصل ، در سه بخش به اختصار کلیاتی درباره‌ی دعا و معانی مترادف آن و نیز سیر تدوین کتب ادعیه و معرفی ادعیه‌ی انتخاب شده در این پژوهش ، آورده خواهد شد .

بخش اول: دعا و مناجات

۱-۱- دعا و مناجات در اسلام

دعا و مناجات در فرهنگ و معارف اسلامی جایگاه خاص و ویژه‌ای دارد. شاید حدیث معروف رسول اکرم (ص)، خود به تنهایی می‌تواند بیان گر این جایگاه رفیع باشد که اصل و اساس عبودیت و بندگی خدا را در دعا متجلی می‌داند.^۱ در روایاتی دیگر، رسول خدا (ص) دعا را برترین عبادت^۲، و حضرت علی علیه السلام آن را کلید بهشت و گردنیبند رستگاری^۳، معرفی می‌فرمایند.

دعا و مناجات، حلقه‌ی اتصالی است که بنده‌ی خاکی را به اوج مقام کبریایی متصل می‌کند. دین اسلام و علی الخصوص مکتب اهل بیت علیهم السلام، به این مطلب عنایت خاص و تام داشته‌اند. مکتب اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام مشحون از ادعیه‌ای است که هر یک به نوعی، دل‌های مشتاق مناجات با معاشق را از شهد جان فزای شور و عشق و دل دادگی توأم با ادب و خوف و خشیت و رجاء و توکل، سیراب می‌کنند. و دریچه‌هایی از خزانی اسرار الهی بر طالبان معنا می‌گشایند.

آیه الله حسن زاده آملی در این باره می‌نویسد: «لطایف و اسراری که از ادعیه استفاده می‌شود در روایات نیست. زیرا در روایات، حضرات معصومین(ع) با مردم محاورت داشتند و به قدر عقولشان با آن‌ها تکلم می‌کردند نه به کنه عقل خود؛ «ماکَلَمْ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْعِبَادَ بِكُنْهِ عَقْلِهِ قَطُّ» اما با خداوند متعال به کنه عقل خودشان مناجات و دعا داشتند. هر یک از ادعیه‌ی مأثوره، مقاله‌ی علمی‌ی پیغمبریا امامی است^۴.»

۱- «الدُّعَاءُ مُنْخُ العبَادَةِ» دعا مفز عبادت است. مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، دار احیاء التراث العربي، بیروت، ۱۴۰۳ق، ۱۹۸۲م، ج ۹۳، ص ۳۰۰؛ فیض کاشانی، مولی محمد محسن، المحبة البیضاء، مقدمه سید محمد مشکو، مکتبه‌ی اسلامیة، ح ۲۸۲ کتاب الاذکار و الدعوات، باب ۲.

۲- «أَفْضَلُ الْبِيَادَةِ الدُّعَاءُ». المتقی‌الهندي، علاء‌الدین علی بن حسام‌الدین، کتز‌العمال، مؤسسه الرسالة، بیروت، ۱۴۰۱ق. ص ۳۱۳۴.

۳- «الدُّعَاءُ مَفَاتِيحُ الْجِنَانِ وَ مَقَالِيدُ الْفَلَاحِ». مجلسی، محمد باقر، بحار الانوار، دار احیاء التراث العربي، بیروت، ۱۴۰۳ق، ۱۹۸۳م، ج ۹۳، ص ۳۴۱.

۴- پیغمبر خدا (ص) هرگز با کنه عقل خود با بندگان سخن نگفتند.

۵- حسن زاده آملی، حسن، هزار و یک نکته، مرکز نشر فرهنگی رجاء، ۱۳۶۵ ش. نکته‌های ۹۱ و ۳۳۳.

۱-۲- ادعیه مؤثره

در این جا شاید بی ارتباط نباشد که به اصطلاح «ادعیهٔ مؤثره» یا «ادعیهٔ وارد»، که گاهی در رابطه با برخی ادعیه به کار برده می‌شود، اشاره کنیم. با توجه به اهمیت دعا و گفتگو و مناجات با پروردگار، از پیامبر اکرم (ص) و سایر موصومین علیهم السلام ادعیه‌ای به یادگار مانده است که علاوه بر این که عرض حال این بزرگان به درگاه خداوند است، نوعی آموزش و تعلیم برای سالکان است که نحوهٔ سخن گفتن با خداوند تعالی را نشان می‌دهد و بسیاری از آن‌ها در متون دینی مضمبوط است. چرا که در هر زمان از یاران صاحب سر آنان، کسانی بوده‌اند که به جمع آوری این ادعیه‌ی ارزشمند علاقمند بوده‌اند. به این گونه ادعیه، «ادعیهٔ مؤثره» یا «ادعیهٔ وارد» اطلاق می‌شود. از نمونه‌های این ادعیه، به ادعیه‌ی «صحیفه‌ی سجادیه» و سایر ادعیه‌که در کتب دعایی مانند «زاد المعاد» علامه مجلسی و «مفاتیح الجنان» شیخ عباس قمی، گرد آوری شده است، می‌توان اشاره کرد.

۱-۳- معنای دعا

الفاظ و واژگان مربوط به نیایش و دعا در قرآن گوناگون است. از اختلاف صوری واژه‌ها بر می‌آید که هر یک متناسب با نوع خاصی از گفت و گو با آفریدگار است.

^۱ کاربرد واژه‌ی «دعا» و مشتقات آن، در قرآن بیش از دیگر واژگان هم معنی با آن است.

دعاء از «دَعَوَ» بمعنی خواندن و حاجت خواستن و استمداد است و گاهی مطلق خواندن از آن منظور است مثل: فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فَرَارًا.^۲ و دعوت من جز برگریزان نیفزوود. و گاهی مراد همان در خواست و استمداد است. مثل: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبِيرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاء.^۳ سپاس خدای را که با وجود سالخوردگی، اسماعیل و اسحاق را به من بخشید. به راستی پروردگار من شنونده‌ی دعاست.

در لسان العرب آمده است: «دعا الرجل دعواً و دعاءً: ناداء والاسم الدعوة». و نیز می‌نویسد: «رُوى

عن النَّبِيِّ (ص): الدُّعَاءُ هُوَ العبادة.^۴

«دعاة نیز به معنی خواندن می‌باشد.^۵

۱- «دَعَوَ» و مشتقات آن ۲۱۲ بار، «سئل» و مشتقات آن ۱۲۸ مورد و «نَدَوَ» و مشتقات آن ۵۳ بار در قرآن آمده است.

۲- نوح: ۶.

۳- ابراهیم: ۳۹.

۴- ابن منظور الافرقی المصری، ابن الفضل جمال الدین محمد بن مکرم، لسان العرب، دار صادر، بیروت، ۲۰۰۰م، ج ۱۴، ص ۲۵۷-۲۵۸.

۵- قرشی، سید علی اکبر، قاموس قرآن، دار الكتب الاسلامية، ج ۲، ص ۳۴۵.

در مجتمع البحرين نیز چنین آمده است : «قَوْلُهُ: لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَّاهًا» «أَيْ لَنْ نَعْبُدَ أَحَدًا غَيْرَهُ.»

۱-۴- واژگان مرتبط با دعا

علاوه بر دعا ، در قرآن کریم واژگان دیگری نیز به کار رفته اند که مرتبط با همین معنا و بیان گر نوعی درخواست و طلب اند و در ارتباط با دعا و مناجات با پروردگار، موضوعیت می یابند که در این قسمت به اختصار به آن ها اشاره می شود :

۱-۴-۱- سؤال

در قرآن واژه سؤال ، بیشتر در قلمرو احکام عبادی هم چون حج و اتفاق و تاریخ و قیامت و موارد دیگر است که طی نزول قرآن، پرسش هایی در مورد آن ها مطرح می شده و پاسخ های در خور می طلبیده است. شمار آیاتی که واژه سؤال را در مقوله نیایش و دعا نشان می دهد کم است.

در آیه‌ی شریفه‌ی «وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادٍ عَنِّي فَإِنَّى قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيَسْتَجِيِّبُوا لِي وَ لْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»^۱ و هر گاه بندگان من، از تو در باره من پرسند، [بگو] من نزدیکم، و دعای دعاکننده را- به هنگامی که مرا بخواند- اجابت می کنم، پس [آنان] باید فرمان مرا گردن نهند و به من ایمان آورند، باشد که هدایت شوند. سؤال در این جا به معنی خواستن نیست اما زمینه ساز آن است و همین جویا شدن و پرسیدن از حضور و جایگاه آن است که سبب می شود تا پروردگار خود را دوستدار بندگانش معرفی کند و آنان را با اطمینان به استجابت دعا و خواندن شان ، به نیایش بر انگیزد ^۲.

اما در این آیه شریفه که مربوط به ماجراهای نوح و فرزندش است، به نظر می رسد سؤال و دعا یک معنی دارند :

قالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَ إِلَّا تَغْفِرُ لِي وَ تَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ^۳ كفت: «پروردگارا، من به تو پناه می برم که از تو چیزی بخواهم که بدان علم ندارم، و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از زیانکاران باشم.»

۱-۴-۲- ندا

واژه‌ی دیگر مرتبط با دعا «ندا» است . راغب اصفهانی در مفردات، ذیل واژه‌ی دعا، می نویسد: «دعا

۱- جز او هرگز معبودی را نخواهیم خواند. (کهف: ۱۴).

۲- طریحی ، شیخ فخر الدین ، مجتمع البحرين ، دار و مكتبة الهلال ، ۱۴۲۱ق. ۲۰۰۰م، ج ۱ ص ۱۳۹.

۳- بقره: ۱۸۶.

۴- هود: ۴۷.